

Udgaar i Aalings-Sandvig.

Sudhjem. Østerlars. Haste

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Aalings Bogtrykkeri

Nr. 272

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 28. Oktober

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

Den internat. Højfinans.

Jødekapitalisme contra Erhvervskapitalisme.

II.
Det vil hurtigt staa klart for enhver, at Jødekapitalismen er saavel Erhvervskapitalismens som Erhvervssocialismens Fjende.

Jødekapitalismen er i sig selv asocial og erhvervsfjendtlig, og derfor mødes den igen med Fjendtlighed af de rene Erhvervsdyrkere. Dette Karaktertræk gaar igen i alle Lande, og det vil derfor være Utopi at tro, at den i Lande, hvor Nationalitets Hævdelse og Racepræg er virkelige Begreber, vil formaa at ødelægge Erhvervskapitalismen, til Trods for dens nok saa store Magt og de Valutatricks, den benytter sig af.

I Amerika, hvor Bevægelsen for Tiden beskyttes af Hoovers republikanske Regering, vil den før eller senere ligge under for en erhvervsindstillet Regering, og Bevægelsen bekæmpes her kraftigt af Erhvervskapitalismens store Forsvarere som Rockefeller og Henry Ford. England, hvor Bevægelsen aldrig har haft nogen god Jordbund, har taget Represalier imod den ved Sterlingens Depreciering, idet der paahviler England en stor Forpligtelse i Sterling Mønt, Forpligtelse, som nu Landet bedre kan opfylde. I Italien har Bevægelsen aldrig vundet Indpas og bekæmpes paa det skarpeste af den erhvervssociale Regering. I det kommunistiske Rusland har Jødekapitalismen vundet stærkt frem, ligeledes i Frankrig, i de mellemeuropæiske Stater og her i Skandinavien.

Tyskland danner et meget interessant Led for sig selv. Efter Kejserdømmets Fald overtoges Regeringen af de saakaldte Kejsersocialister med Ebert som Præsident. Denne Regeringsform var en udpræget Erhvervssocialisme.

Den senere Udenrigsminister Walther Rathenau, selv Storindustriell, Leder af det verdensberømte A. E. G., Ertusiast og Reformator tolker denne Erhvervspolitik overmaade sublimt f. Eks. i sin Bog „Sjælen“, hvor Rathenau bl. a. skriver: „Paa den anden Side ser vi smaa, næsten uanselige Folkedannelser med blandet Blod, der i Sjælemagt overstraaler de mægtigste Civilisationskomplekser, vi ser i smaa frie og selskabelige Samfund, ja, selv indenfor Familielivets huslige Skranker, Sjælernes Kærne og Spire skyde frem.

Hvor som helst vi opdager saadanne Kræfter i Stammebeslægtede og blandede, i nationale og huslige Sammenslutninger, ledsages de af det samme Følelsespar: Samhørighedsfølelse og Offervilje.

Aldrig er nogen sjælelig Kultur vaagnet hos et Folk eller i et Bysamfund, uden at der forefandtes

lidenskabelig Nationalfølelse, Stammebevidsthed og Hjemfølelse, aldrig har en snævrere menneskelig Forbindelse været sjælelig produktiv, uden at et Hjerternes Baand holdt den sammen.

Folkenes statsdannede og nationale Kraft, deres Evne til at føle sig som en Enhed, til at stille denne Enhed højere end alt individuelt Liv og at gaa op i den, hengive sig til den — denne oversanselige Følelse er ligefrem en Forudsætning og en Maalestok for alt Sjæleligt Fællesskab.“

Bag disse mandige og klare Ord fornemmes Walther Rathenaus egen Sjæl, hans jublende Glæde ved som Seer og Kombattant at være forundt at være til i dette brogede, mangefarvede Billede, som Livet er, hans Lykke over at være med i Skabelsens Kor, han som midt i sit Virke blev gjort stille og stum —

Ved en mærkelig Skæbnens Ironi biev denne højtintellektuelle Idealist snigmyrdet af unge Fanatikere, der tilhørte det revolutionære Kejsersparti. Idealisme: Det fælles Vel gaar forud for den Enkeltes Vel.

Rathenau havde selv jødisk Blod i Aarene, hans Kamp var da ikke rettet mod Jøderne i Almindelighed, men mod denne umenneskelige Versaillesstraktat, Jødekapitalismen i Særdeleshed, som jo heller ikke forsvares af lutter mosaiske Jøder. — Han døde som Redningsmanden, der sætter Livet til, og bliver af mange betragtet som en Folkehelt i det moderne intellektuelle Tyskland; men den afgørende Kamp mod det tyske Folks Bødler, Jødekapitalismen, fik han ikke oplevet at føre til Ende. Dog Geniet i sin Blomstring kan aldrig dø, saalænge Mennesker lever, det er ude over Tid og Rum i Pagt med Udødelighedsdriften, der udsprang af Kærlighed til selve Livet og hvad Livet er, og som var dets hele Væsens allerdybeste Længsel.

Udviklingen i Tyskland er særdeles interessant: Efterhaanden som Jødekapitalismen gør sig gældende i Landet, glider Socialdemokratiet mere og mere over til Venstre, da fremstaar National-socialisterne, hvis politiske Forældre er de italienske National-socialister, Fascisterne.

Lidt efter lidt vender Stemningen sig afgjort imod Socialdemokraterne og Jødekapitalismen, som det efterhaanden er lykkedes at trykke hele Tyskland ned i et veritabelt Renteslaveri.

Jødekapitalismens Interesse for det almen menneskelige er lig Nul, og ved Sammenligning af dens Psyke med f. Eks. Rathenaus menneskelige Indstilling vil Forskellen være svimlende. K

Næste Artikel: Afsøringerne i Sverrige og Danmark.

Paa Dødens Tærskel.

—o—

Gamle Benjamin Westlake var en ekscentrisk Mand. Han var rig, men levede meget tarveligt. Han var ugift og havde kun en Slægtning, en Søstersøn, der ejede en Landejendom halvanden Mil fra hans Hjemsted. Men for en 5—6 Aar siden var Westlake og Allan Easterook — det var Søstersønnens Navn — blevet Uvenner, og dette Uvenskab var taget til med Aarene.

For Allan havde Tiderne været daarlige, og det ene Uheld havde fulgt det andet. Til Trods for alle hans Anstrengelser gik det tilbage for ham Aar efter Aar. Hans Hustru bad ham atter og atter sætte sin Stolthed tilside og i det mindste for Børnenes Skyld se at forlige sig med den rige Onkel.

— Nej, Hilda, sagde Manden, jeg er saa gal paa den Gamle, at jeg kunde dreje Halsen om paa ham, og jeg vil hellere dø af Sult, end jeg vil bede ham om Hjælp.

Og saa tyede han til Aagerkarle, der kun bragte ham fra Dynen i Halmen. Fortvivlet over sin haabløse Stilling blev han en stadig Gæst paa Kroen, og dette bragte ham endnu dybere ned. Til Slut kom det saa vidt, at hans Gaard skulde sælges, og samtidig blev hans yngste Barn sygt. Den lille fireaarige Dreng var hans Øjsten, og som han sad ved det syge Barns Leje, begyndte han at overveje, om han ikke burde bekæmpe sin Stolthed og søge Hjælp hos sin rige Onkel, hvis eneste Arving han i Virkeligheden var.

Han følte sig yderst nedslaaet, og hans Hustru saa halvt bebrejdende, halvt nedslaaet paa ham. Men han sagde hende intet om sine Planer og Tanker. Han plejede aldrig at raadføre sig med hende. Det bebrejdende Udtryk i hendes Øjne irriterede ham desuden.

Han sadlede sin Hest i Tavshed og raabte til sin Hustru, at han kom igen om en Times Tid. — Saa red han til Købstaden og købte et Pund Arsenik, som han forklarede, at han skulde bruge til Rottegift. Han fik det udleveret uden Indsigelse, da han var Apotekerens velbekendt. Saa red han hjem, spiste til Middag hjemme, saa til sit syge Barn og begav sig derpaa til Fods til sin Onkels Ejendom.

Allan vidste ikke, at hans Onkel laa alvorlig syg. Da alle Egnens Beboere kendte det daarlige Forhold, der var mellem Onkel og Neve, havde ingen fortalt ham noget herom. — Han travede nu altsaa hen ad Landevejen og spekulerede over, hvad nu Resultatet vilde blive af hans Henvendelse.

Tæmmelig tæt ved Onkelens Gaard mødte han en elegant klædt

Herre, der fixerede ham skarpt og derpaa henvendte sig til ham.

— Det skal nok være Allan Eastbrook, saa vidt jeg kan se, sagde den Fremmede. — De skal formodentlig op og besøge Benjamin Westlake. Han har det ikke godt, det er snart forbi med ham. Jeg er hans Søn, som De ved, eller som De snarere ikke ved, eftersom De vel heller ikke ved, at han har været gift i Australien. Jeg er hans eneste Barn, og nu er Moder død, og jeg er rejst hertil. Jeg har nu været oppe hos ham og har bevisliggjort, hvem jeg er. Han er tilfreds med mine Papirer, og nu er jeg paa Vej til Byen for at hente en Prokurator, der kan forandre hans Testamente, saa at jeg kan blive hans Arving — og ikke De. Og jeg haaber, at det ikke vil vare længe, før jeg kan tiltræde min Arv.

Og med disse Ord svippede han med Lapsestokken, lettede hovmodigt paa Hatten og skyndte sig afsted.

Den unge Landmand var højst forbavset over, hvad han havde hørt. Et Øjeblik stod han stille og syntes at have mest Lyst til at vende om. Men saa kom der et underligt trodsigt Udtryk i hans Ansigt, og han fortsatte sin Gang hen imod Onkelens Ejendom.

Det begyndte at mørknes, da han traadte ind i Huset. Han blev øjeblikkelig vist ind i sin Onkels Værelse, og den gamle Mand bad straks Sygeplejersken om al lade dem være ene. Sygeplejersken var nu ingen anden end hans mangeaarige, gamle Husholderske, der ogsaa nærrede det Haab at blive betænkt i Testamentet. Hun var straks blevet mistroisk, da hun saa Allan Eastbrook, og selv om hun forlod Værelset, sørgede hun dog for at blive indenfor Hørevidde.

— Jeg hørte en mærkelig Nyhed angaaende Onkel paa Vejen herhen, sagde Allan til sin Morbroder.

— Og det er en højst ubehagelig Nyhed, det betvivler jeg ikke, svarede Onkelens ondsksfuldt.

— Onkel! Jeg er en ødelagt Mand! Jeg er lige ved at maatte gaa fra Gaarden, og jeg er kommet for at bede dig —

— Ja, Du kommer kun, naar Du trænger til mig. — Men Du kommer for sent denne Gang. Du faar aldrig en Øre af, hvad mit er. Min Søn er kommet; han skal have det altsammen, og jeg vil lave mit Testamente om endnu i Aften.

Allan blev aldeles fortvivlet ved disse Ord Han tryglede og tiggede, truede og blev grov; men Onkelens lo kun ondsksfuldt af ham, indtil et voldsomt Hosteanfald tvang ham til at holde inde.

Allan saa, at der stod en ny,

helt fyldt Medicinflaske paa Bordet. — Han læste paa Etiketten, skænkede op i Medicinskeken og rakte sin Onkel det. Men denne strakte Haanden afværgende ud og raabte:

— Nej Tak! Jeg skal ikke have noget af at modtage Medicin af dig. Du var i Stand til at forgive mig for at faa mine Penge!

I dette Øjeblik kom Husholdersken ind, og Allan fjernede sig hurtigt.

Da han kom udenfor, blev han først rigtig klar over sin fortvivlede Stilling. Han vandrede rastløs frem og tilbage i Haven, og han syntes ikke at kunne forlade Stedet. Der hengik en Time, der hengik to, og han var som lænkebunden til Stedet. Saa holdt omsider en Vogn udenfor Døren; to Mænd steg ned af den og gik op i Huset. Allan skyndte sig hjem.

De to Mænd var Prokuratoren og den fra Australien hjemvendte Søn. Der var ingen, der modtog dem; men da de gik op paa første Sal for at naa Soveværelset, kom Husholdersken dem farende i Møde som en vanvittig.

Hun var dødbleg og kunde knapt tale. Efter nogle Minutters Forløb kom hun dog saa meget til sig selv, at hun kunde sige, at Benjamin Westlake var død, hvorefter Sønnen hurtigst muligt fik en Vogn forspændt og kørte efter Lægen.

Denne erklærede straks, at Døden var indtraadt ved en Forgiftning, Politiet blev tilkaldt, og det konstateredes, at Westlake var død af Arsenik.

Der var tre Personer, som kunde mistænkes, nemlig den hjemvendte Søn, Husholdersken og Eastbrook. Men Sønnen havde jo ingen Fordeel af, at Faderen døde, for han fik lavet et nyt Testamente, og Husholdersken ventede snarere at faa sit Arvelegat forstørret end formindsket. Derimod havde Allan intet andet Haab, end at Onkelens maatte dø, før han fik Testamentet lavet om. Hans Forhold blev nøje undersøgt, og man fandt hans Status aldeles haabløs. Adskillige Vidner tilkaldtes, og de forklarede, at Allan mange Gange havde siddet paa Værtshuset og sagt, at han kunde have Lyst til „at dreje Halsen om“ paa den Gamle. Og grædende og nølende bragtes hans Hustru til at indrømme, at han havde brugt det samme Udtryk til hende om Morgen paa den Dag, da Westlake var død.

Derpaa kom saa endvidere Apotekerens Meddelelse om, at Allan havde købt Arsenik hos ham; dernæst Husholderskens Forklaring om Onkelens sidste Ord om, at Allan var i Stand til at forgive ham.

Arrestdekretet lød paa overlagt Mord. Arrestanten fik en Defensor,

men denne var lige saa overbevist om hans Skyld som alle andre Mennesker; det var jo ogsaa umuligt at tro andet til Trods for hans ihærdige Benægtelse. Juryen — thi i England har man Jury — erklærede ham skyldig, og Dommeren dømte ham til Døden, en Dom, som ethvert Menneske fandt velfortjent.

Den eneste, der ikke syntes om denne Dom — den dødsdømte naturligvis undtagen — var den afdøde Læge, Mr. Marcher. Han havde været en fortrolig Ven af den afdøde, og til Trods for dennes uvenlige Væsen holdt han dog meget af ham. Han tog sig ogsaa hans Død saa nær, saa han blev syg og utilpas, hvad ikke kunde undre nogen, eftersom han var en Ven af den afdøde og havde kendt Morderen fra denne blev født.

Henrettelsesdagen nærmede sig med hurtige Skridt. Der var nu kun en Uge, til han skulde lide Døden. Saa blev Doktoren pludselig haardt syg, han blev appoplektisk. — En anden Læge blev hentet, men det var let at se, at det lakkede mod Enden. Da han selv var klar over dette, lod han en Øvrighedsperson kalde, og for denne aflagde han den overraskende Tilstaaelse, at Allan Eastbrook var uskyldig i Mordet paa Onkelen, men at han selv havde begaaet det. Naturligvis af Vanvare. Han havde lavet en Hostemikstur til sin Patient, og af en Fejltagelse havde han taget en Arsenikopløsning istedet for destilleret Vand. Han havde ikke opdaget sin Fejltagelse før flere Dage senere, og saa havde han ikke haft Mod til at tilstaa sin Brøde. Hans Praksis vilde blive ødelagt, hans Patienter vilde gaa til den nye Læge, han vilde bringes til Betlerstaven. Og saa haabede han paa, at Allans Uskyldighed skulde komme Dagen. Men Samvittighedsnaget pinte ham bogstavelig til Døde, og ved Dødens Tærskel aabenbarede han hele Sandheden.

Naturligvis blev Allan Eastbrook frikendt og løsladt. Og Fængselslivet havde haft en lykkebringende Indvirkning paa ham. Han var kommet til at afsky Spiritus, og han blev Afholdsmand. — Hvad angik Arven, som han frivillig delte med Sønnen fra Australien, ligesom han rigelig betænkte den gamle Husholderske, saa bragte den ham paa Fode igen, og han er nu en agtet og dygtig Landmand.

Men Nedskriveren af disse Linier var med i den Jury, der erklærede Allan Eastbrook skyldig. Og jeg har senere bestemt nægtet at være Jurymedlem, jeg har altfor tydelig set, hvor let et Menneske kan blive et Offer for Omstændighederne.

Maalet for L. S.

Maalet for os er at samle alle danske Bønder i en Enhedsfront, mindre og større Landbrugere, for derved at staa samlet om fælles Interesse, økonomisk Ligestilling med andre af vore Medborgere, for at det bærende Erhverv saa nogenlunde, baade i Op- og Nedgangstider kan have Købeevne og derved en for hele vort Samfund Nødvendighed (moralsk som økonomisk) den mindst mulige Arbejdsløshed. Det er et stort Samfundsproblem, at Mennesker skal gaa ledige i Uger, Maaneder, ja i Aar. Hvorfor skal alt lammes saa øko-

nømsk, som det nu er sket i Aaret 1931—32? — Menneskene vil godt bestille noget, og Varerne — baade fra Industrien og Landbrugsvirksomheden kan afsættes, blot der var Omsætningsmidler nok; men disse mangles i saa godt som alle internationale Lande, saavel som herhjemme

Vareomsætningen er i de sidste Aaringer steget meget stærkt, Omsætningsmidlerne er dalet, og Følgen er blevet en Gældsbyrde i alle Forhold. Den enkelte, Kommunerne, Amterne og Staten har laant; men nu er Tidspunktet kommet, da Toppunktet for Gældstiftelse er naaet. — Vi ved, at i 1920 var her i Danmark Omsætningsmidler til et Beløb af ca. 575 Millioner Kr., i September 1931 ca. 425 Mill. Kr., og nu ca. 300 Mill. Kr., da kan alle forstaa, at med den forøgede Gældsbyrde og med samme indenlandske, offentlige Udgifter i 1932 som i 1929 og en mindre Eksportindtægt i samme Tidsrum paa ca. 700 Mill. Kr., at dette ikke kan gaa rundt i 12. Aar, fordoble vor Varemængde og samtidig formindske vore Omsætningsmidler med ca. det halve, forøge vor Gældsbyrde og tildels fastholde de samme offentlige Udgifter.

Der siges fra ansvarlig Side, at Landbrugets Mænd er selv Skyld i vor Gældsstiftelse. Vi har tildels vor Skyld og vil indrømme det; men samtidig ved vi, at Gældsbyrden i Byeendomme samlet er steget 2 Gange mere end Gældsbyrden for det samlede Landbrug.

De ansvarlige i den offentlige Husholdning burde ogsaa indrømme deres Fejl og saa forsøge sammen med os at bøde derpaa paa den lempeligste Maade. Det var muligt, men det synes ikke saa, de vil dølgge over Sandheden og derved føre Landbruget længere ud i økonomisk Tab ved Forringelser af de reelle Værdier i Industri- og Landbrugsvirksomheder.

De sidste 30 Aar er Statens, Amternes og Kommunernes Gæld samlet forøget med 2 Milliarder, ca. 200,000 Kr. daglig, de sidste 18 Aar er Statens Lønningsudgifter tredoblet, de sidste 16 Aar er kørt med ca. 85,000 Kr. daglig Underskud ved Statsbanen, de sidste 30 Aar er Skatteudskrivningen firedoblet. Og alle ved, at Landbrugets samlede Gæld er fremkommet ved Udvidelse og Forøgelse af Bygninger og Besætninger samt Grundforbedringer af Jorden, altsammen for at tilfredsstille det stadig stigende Krav, som fra det offentlige og mange andre Sider er stillet til os.

Jeg synes ikke, vi har nogen Grund til stiltiende at finde os i de ansvarlige Mænds Kritik, men derimod synes jeg, de burde indrømme deres Fejlgreb, søge at rette de begaaede Fejl — men nej!

Men da spørger man sig selv, hvordan det dog kan være? De ansvarlige maa da forstaa Aarsagen lige saa vel som os. — Men eftersom man spekulerer og faar en Del Oplysninger, da opdager man jo Tid efter anden, at vore Lovgivere jo ikke helt er eneraadende. „Nej“, den internationale Kapitalmagt paa den ene Side og Fagforeningsmagten paa den anden Side har meget større Magt end vore Lovgivningsmænd har. Kapitalmagten vil have alt det, den kan faa i Ydelse af laante Omsætningsmidler, frem for alt ikke have Værdien forringet i Forhold til Guldet, Omsætningsmidlerne skal svare til Guldets Mængde istedet for Varemængden. Der er intet i denne Verden, der er blevet saa stor en Kastebold (Spe-

kulation) end netop Omsætningsmidlerne Værdi og Obligationernes Kurs i Forhold dertil. Vi har Fagforenings-Organisationsmagten som ved Enighed af samme af samme interesserede Mennesker i vort Samfund fastsætter Tariffer, Takster, Priser, Lønninger o. s. v., saa de kan faa det mest mulige til økonomisk Fordel, og alt dette er forstaaeligt; men nu er det saa, det sørgelige er sket, at Magten hos disse to Magter er gaaet over Gevind, og de har misbrugt deres Magt. Overfor disse to Magtherrer er det netop vore Lovgivere, Rigsdagens Medlemmer med Statsminister Stauning, Indenrigsminister Dalgaard, fhv. Statsminister Madsen-Mygdal og Folketingsmand Christmas Møller i Spidsen staa. Naar de kommer ud til os, ja, da er de rigtignok veltalende, og for os at synes maatte vi jo tro, at de magter, hvad de vil; men nej — i Forhandling med de to førnævnte Magter, da vær forvisset om, at det er kun meget lidt. — Og det er netop det, vi er mange, som har genenmskuet, og vi vil gerne være med til at overbevise vore Standsfæller om dette, at uden en Enhedsfront af danske Bønder, findes ingen Magt i Landet, som ved Forhandling med de to Kapital- og Fagforeningsmagter kan naa Resultater til økonomisk Ligestilling, baade i Op- og Nødganstider.

Der er maaske nok nogen, der mener, at vi burde danne politisk Parti, men vi ved, at det vi vil, kan ikke naas ad den Vej alene, og vi tror ved at danne Parti ikke at kunne samle alle, thi intet kan Mennesker saa lidt enes om som Partipolitik.

Men derimod som Organisation for at værne fælles Interesse, at værne vor Ret, økonomisk Ligestilling, det kan vi enes om, naar først det bliver Bonden klar, hvordan han behandles af de to nævnte Magter.

Ved Siden af dette maa du og jeg som dansk Samfundsbønder have Pligt og Ret til at tage Del i Partipolitik og følge den Politik, du synes varetager dine Interesser bedst. Og der er ingen af de nuværende Partier, vi kan være tjent med, saa lad os danne et nyt.

Men jeg vilde saa gerne minde alle om, at en Enhedsfront for os danske Bønder er nødvendig, og uden denne er jeg bange for, at Tiden bliver saare økonomisk alvorlig for os og vore Efterkommere.

Tænk dig nu rigtig om, overvej, hvad der er sket i de sidste Aar, og hvad der sker for Tiden, læg Mærke til, hvad de ansvarlige Mænd har sagt for et Aar siden, hvad de siger i Dag, og lad os nøje høre efter, hvad de siger i Fremtiden — og samtidig læg Mærke til, hvad L. S. udtalte for et Aar siden, hvad L. S. siger i Dag og siger i Fremtiden. Ligeledes hvad der er sket, hvad der sker og vil ske.

Da vil du kunne danne din Mening om alt, og du vil forstaa Sandheden.

Jeg beder alle danske Bønder: Støt L. S. før andre Organisationer ved at være Medlem, følg L. S.s Møder og læs L. S.s Blade, og du maa kritisere, naar det er berettiget, thi det er gavnligt.

Tænk paa, hvad andre Mennesker i vort Samfund ofrer af Tid og Penge til deres Organisationer, og de har og faar store Fordele deraf.

Vi vil vor Stands og hele vort Lands Vel, derfor vær med os, da vil vi hurtigere kunne faa vore Maal gennemført, ingen maa hin-

dre os deri, thi det haster for at fedde Hus og Hjem, ja, for at redde hele vor selvbestemmende Rel som frie danske Bønder.

Værn dit Hjem, værn din Ret, gør din Pligt, og gør det straks!

Jens Bæk,
Haderup, Skive.

Fra Uge til Uge.

Biografen

fremviser paa Søndag den ustyrlig morsomme Fy og Bi Film: „Kraft og Skønhed“.

Jubilæum

Postbud Dam har den 1. Nov. været ansat i Postvæsenet 25 Aar

Herrelingeri og Arbejdstøj

i største Udvalg til billigste Priser.

Vi har paa Lager i alle Størrelser:

Drap Kedeldragter fra 7,85. Prima blaa 8,85.

Blaa Overalls fra 4,60. Drap fra 3,50.

Ekstra prima blaa Molesbenklæder 8,25.

Blaa Arbejdsbenklæder til Livrem 5,25.

Prima kulørte tærnedede Skjorter 3,50.

Blaa Khaikiskjorter 3,00. Drap Kitler 7,75.

Blaa Kitler 8,15. Drap kibr. Chaufførjakker 5,25.

Svære heluldne blaa Sømandsbenklæder, moderne Facon 13,75.

Covercoats Ridebenklæder 12,85. Kul. Manchetskjorter med 2 Flipper fra 4,35.

Livremme fra 48.

Bindeslips fra 50. Halvstive Flipper 70.

Arbejdssokker fra 28. Undertrøje m. lod.

Vrange 1,38. Uldne Slipover, graa og brune fra 2,85.

- Mægtig Udvalg i kulørte bløde Hatte fra 2,85 til 12,50.

Sorte stive Hatte fra 7,75. Sportshuer fra 1,85

Stort Udvalg i Pullover med og uden Lynlaas. Slipover, Pullover o. s. v.

Sorte Regnfrakker. Brune Venderregnfrakker til billigste Priser.

Magasin du Nords Udsalg ved Victor Planck, Allinge.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet

Det gode svenske

Stenværktøj

er atter paa Lager

Produkten.

Nye Sendinger af meget

stærke svenske Brædder.

Alle Slags af alle Maal sælges til meget smaa Priser i

Nordlandets Handelshus.

For at fremme Handelen

saa tager vi gerne **tørre, sunde Sædvarer, alle Slags**, som Betaling for Indkøb af alle de Varer, som Forretningen fører, og Priserne er til Kundernes Fordel. — Gør kun et Forsøg i

Nordlandets Handelshus.

Hvem der har Interesse for Jagt

kan købe nye, prima Jagtgeværer, nye Patroner, Hagl, Krudt m. v. i

Nordlandets Handelshus.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligtøj og Ligsenge. Ligkistelager Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

BIOGRAFEN
Søndag Kl. 6,30 og 8,30
Kraft og Skønhed
Palladium Lystspil i 6 Akter
med Fy og Bi.
Middelalderens Tyskland.

**Allinge-Sandvig
Sømandsforening.**

Søndag d. 6. Novbr. Kl. 7,30
paa Christensens Sal bortspilles
10 Ændr, en Gaas og en Flæ-
skesteg. **Bagefter en Svingom.**
Festudvalget.

**Olsker
Husmandsforening**
Medlemsmøde afholdes i For-
samlingshuset ONSDAG den 2.
Novbr. Kl. 7,30
Emne: Husmændenes Program.
Bestyrelsen.

Al Jagt
paa Engholms og Dalegaards
Grund i Olsker strengt forbudt.
Jagende Hunde skydes.

Hvidkaal
sælges nu ved Optagningen for
3 Øre pr. Halvkilo.
Dalegaard, Olsker.
Tlf. Allinge 99 x

En Karl
søges til 1. November
Avlsbruger Hansen, Hasle
ved nordre Mølle

En yngre Karl,
kan faa Plads 1. November
Møllegaard, Rø.

Pæn ung Pige
søges
Fru Lund, Hammeren Fyr.

To Karle
kan faa Plads paa
Ladegaard, Klemensker.

Paalidelig yngre Karl
søges til 1. November.
Kure, Damsminde.
Tlf. Østerlars 4 x.

14-16 Aars Pige
kan faa Plads 1. Nov. paa
Mortingegeard, Rø.

Fodermester
kan faa Plads 1. Novbr. paa
Hallegaard, Olsker.

Paa Nordholt,
som er overtaget af Hobro
Bank, kan en flink Karl faa
Plads 1. Novbr.
Tlf. Klemens 18.

14-15 Aars Dreng
kan faa Plads 1. Novbr.
Bagergaard i Rutsker.

Prima ungt Oksekød
20—25 Øre Halvkilo
faas Fredag og Lørdag
G. Jørgensen, Allinge.
Tlf. 66.

Gymnastikken
begynder i Olsker Forsamlings-
hus TIRSDAG 8. Novbr. Kl. 6.
(Drenge, Karle og ældre Mænd)
ONSDAG d. 9. Nov. Kl. 6 for
småa Piger og store Piger.
14. Kreds.

Damer! Se her!
Ny Broderiforretning
er nu aabnet i Nygade, Allinge,
og anbefales til de ærede Damer
med alt i moderne Broderier,
Paategninger, Garner og lign.
til Faget henhørende.
Absolut billigste Priser!
Aflæg Forretningen et Besøg.
Ærbødigst
Gundhild Nielsen.

Hallo Cyklister!
Er Pengene smaa, og Deres
Cykle trænger til Fornyelse, kan
De hos mig faa alt til allerbil-
ligste Priser; det er nemlig ikke
de høje Priser, der forbedrer
Varene.
6 Volts Dynamolygter til 14,75.
Afbetaling indrømmes paa nye
Cykler.

**Henry Nielsen
Cykle-Importen, Nygade**

En Kvie
er bortløbet fra Splitsgaard. Er
sidst set nord for Hasle. Oplys-
ninger bedes telefoneret til
Klemens 115.

Varm Blodpølse
hver Fredag
Victualieforretningen,
Tlf. 45. Lindeplads.

**Den rigtige moderne
Yo-Yo**
faas i PRODUKTEN

Niels V. Grooss
Blikkenslager.
Aut. Gas- og Vandmester.
WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.
Tilbud og Overslag gratis.

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelser til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Overretssagfører
Jac. Jensen.
Inkassationer, Ejendomshandler. Doku-
mentskrivning, Dødsbehandling m. v.
Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

D. F. D. S.
REJSEBUREAU
Billetter for Rejse med Skib og
Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.
Hotelophold reserveres.
Billige Ferierejser.
Billetter til D. F. D. S.'s
Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:
Bogtrykker Otto Gornitzka
ALLINGE

Ryg
„Blaa Shag“
(200 Gram 1 Kr.)
til Hverdag og
„Blaa Nøgle“
(50 Gram 50 Øre)
om Søndagen.
Faas hos alle
Købmand og Cigarhandlere

I Anledning af Skiftedagen henledes Opmærksomheden
paa
Marckmanns Bog- og Bladhandel

som tillige er forsynet med et godt Udvalg i
Cigarer, Tobakker, Cigaretter, Piber etc. etc.
Bornholmsk Snus fra Østerbys Eftfl.
Spejle, Sæber, Kamme, Barberblade etc. etc.

I samme Anledning henledes Opmærksomheden ligeledes
paa
Chokoladeforretningen „ELLEN“
som er i Marckmanns gamle Butik — medens Marckmann
selv er flyttet ind i den gamle Hatteforretning.
Paa Gensyn begge Steder!

**DET ER
KUNSTGØDNING
DER SKAL TIL**

Trods Kronens Skaar
kan De endnu sikre Dem
Superfosfat til Foraarsfor-
brug til samme billige
Pris som sidste
Foraar.
FORLANG TYREMARKET

DET DANSKE
GØDNINGSKOMPAGNI
KØBENHAVN
18% Superfosfat
18% vandopl. Fosfs.
100 kg.

Alle Tryksager
saasom
**Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Veksellblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort**
leveres bedst og billigst fra
Allinge Bogtrykkeri.

Bemærk lige Andr. Thomsen
Hasle.

At De faar fuld
Valuta for Deres
Penge, naar De gør
Deres Indkøb hos

Agenturet for
Skandinavien-Amerika-Linien
for Hasle og Omegn er nu hos
Bog og Bladhandler P. Marckmann.
Obs.: Gennemgaaende Billetter til og fra alle Pladser i U. S. A. og Canada.

Møllers Bogbinderi
Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere

Ønsker De at udvide Deres Kundekreds, bør De aver-
tere i „Nordbornholm“.
„Nordbornholm“ læses i over 2500 Hjem.
Alene af Kolonialvarer og Manufaktur forbruger hvert Hjem aarlig for cirka
2000 Krone. „Nordbornholms“ Læsere løber altsaa hvert Aar for over 5
Millioner Kroner Varer. Den Forretningsmand, der klager over de daarlige
Tider, den ringe Købeevne og de begrænsede Afsetningsmuligheder, har ved at
overtære i vort Blad Lejlighed til at udvide sin Forretning, naar han fører
gode Varer og iøvrigt er konkurrencedygtig.

HASLE
Danseskole for Børn
begynder MANDAG d. 7. Nov.
Kl. 5 paa Afholdshotellet.
Honorar 3 Kr. pr. Md.
Søskende Moderation.
Indmeldelser modt. Tlf. Hasle 27
samt 1. Øvelsesdag.
Asta Holm. Rigmor Olsen.

Ride
Træsko
Gummi
-Støvler
til meget billige Priser.
Allinge Fodtøjsmagasin

Fest- og Brudegaver
Største Udvalg i moderne
Staa-Ure
Væg-Ure
Barometre
Moderne
Lysesager, Skaale, Vaser
Couvert-Artikler
Mange Mønstre.

Conrad Hansen
Allinge Ur- og Guldsmedeforretn.
Tlf. 140.

Gratis og portofrit sendes vort
nyttige og rigt ill. Kata-
log med Gummi, Sanis-
tets- og Skæmtartikler samt Ure, Bø-
ger og Postkort.
Samrøden, Afd. 51 Kbhvn. Hl.

**Børnholms
Spare- og Laanekasses**
Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten af Indskud er paa
3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a
Alm. Sparekassevilkaar 4
Boxer udlejes.

Nyt Lager i **Gummistøvler**
er hjemkommet.
Priserne er meget billige.
C. Larsen, Vestergade, Allinge.

Vi sender Dem Nordbornholm
hver Uge!
Husk derfor paa os, naar De
har et eller andet at avertere.

Gør Deres Indkøb hos
de Handlende, som averter-
rer her i Bladet, derved
støtter De os i vore Be-
stræbelser, for at faa det
udsendt i videre Kredse

Fest uden Sange er ikke
nogen rigtig Fest!
En Festsang kan ikke undværes
ved festlige Lejligheder, hvad en-
ten det nu er Sølvbryllup, Bryllup,
Konfirmation eller anden Familie-
eller Foreningsfest. — En Festsang
kalder det Humør frem, som skal
til, for at Festen kan blive vellyk-
ket. En saadan Festsang faar De
Allinge Bogtrykkeri.

Averterende,
der endnu ikke har indløst de af
os udsendte Indbetalingskort paa
skyldige Beløb fra sidste Regn-
skabsaar, bedes indbetale dette
paa vor Postkonto Nr. 14146 —
inden 8 Dage. Vi har store Ud-
betalinger og vil gerne spare Dem
for de med Incasso forøgede Ud-
gifter.
Otto Gornitzka.
Småa Annoncer bedes saavidt
muligt betalt Kontant.

Gustav Adolf

Et 300-aarigt Minde.

—o—

Historien nævner ham som den ypperste Konge i Norden, maaske den bedste Mand, der nogensinde har baaret en jordisk Krone. Hans Liv var en uafbrudt Kamp — en Række blodige Krige, men til enhver Tid spejlede Himlen sig i hans store Sjæl.

I hans Ungdom hændte der ham noget ret menneskeligt; dybt og inderligt elskede han en Kvinde, der ikke kunde blive hans. Ude i Skovensomheden fletter han Ebba Brahe den skønneste Krans:

Ret aldrig Haabet jeg slippe vil,
at dog jeg dit Sind kan bøje,
min Tanke hører dig ganske til,
saa tro Dig følger mit Øje.
Hvi holder Du, jeg fik saa kær,
min Kærlighed saa lidet værd
og stænger til dit Hjerte.

Hver Smaafugl paa den grønne Kvist,
hver Hvirvel, som danser i Lunde,
ak kendte de min Sorg forvist,
ej Taarer de tvinge kunde.
Og Ekko maatte højt min Kval
udraabe over Bjærg og Dal,
Min Elskov er i Længsel.

Han overvandt sig selv, bøjede sig mandigt for Nødvendigheden. Hans Lidelse gjorde ham lydør og medfølsom for de i den jernhaarde Tid stærkest lidende; hans Elskovssuk forvandlede til en Højsang, som hans Soldater istemmede, forinden de fulgte ham over Fjendernes glødende Skanser:

Forfærdes ej, du lille Hob,
skønt dine Fjenders Larm og Raab
fra alle Sider gjalde;
de jubler ved din Undergang
men deres Fryd ej bliver lang,
thi lad ej Modet falde.

Din Sag er Guds, frem i dit Kald,
og i hans Haand dig anbefal,
saa er der ingen Fare.
Hans Gideon er end paa Jord,
som Herrens Folk og Herrens Ord
skal mandelig forsvare.

I Jesu Navn, vort Haab er vist,
at vore Fjenders Vold og List
til Skam og Spot skal blive;
vi staa med Gud, og Gud med os,
med ham vi byde Fjenden Trods,
han vil os Sejer give.

Han sang og kæmpede og døde for den Sag, som vore bedste Fædre i tre Aarhundreder kaldte Nordens største Sag.

Hermed mener jeg Morten Luthers Navn og Gerning, der ikke mindst i vor Tid har udgydt en Strøm af Foryngelse og Kraft over Aandslivet i de nordiske Lande.

Ingen kan maale, hvad der vilde være gaaet i Stykker for os, dersom Gustav Adolf ikke havde levet.

Omkring Aaret 1618 saa det fortvivlet ud for den lutherske Sag. Den tysk-romerske Kejser Ferdinand havde, i Pagt med Paven, udstedt det forfærdelige Restitutionsedikt, ifølge hvilket ethvert Stift og Bispedømme, ethvert Kloster og Gods, der tidligere havde tilhørt Katolikerne, atter skulde udleveres til dem. Hvor mægtigt det virkede, kan ses af den Kendsgerning, at medens de fire Femtedele af hele Tysklands Befolkning ved Aar 1600 var Protestanter, sank disses Tal i Løbet af 20 Aar langt ned under Halvdelen. Enhver, der besøgte de protestantiske Lærestole, læste i Luthers Skrifter eller endog i selve Bibelen, blev forfulgt med Ild og Sværd — Kvinderne skulde levende begraves, Mændene brændes. Jesuitterne kendte ikke til Skaansel; de mest barbariske Midler lod de anvende efter deres kendte Grundsatning, at „Hensigten helliger Midlet“.

De protestantiske Fyrster i Tyskland var mere eller mindre Rævepelse eller rædde Harer; som usle Lejesvende lod de Ulven have frit

Spil blandt deres arme og haardt trængte Flokke, der vidste sig ingen Raad.

Snart vilde Turen være kommet til de nordiske Lande. Imidlertid var Kristian den Fjerde ikke den Mand, der kunde raade Tidens største Rune. Hans 4-aarige Felttog i Tyskland var kun skikket til at vise, hvor svag han og Danmark var, og gav Kejseren en god Lejlighed til at blande sig i vore Forhold. Maaske gjorde Kong Kristian dog, hvad han kunde — hans største Brøde er, at han ikke vilde tage imod Gustav Adolfs Haandslag til, at det samlede Norden skulde lægge sig i Selen for den store Sag.

Da melder Gustav Adolf sig alene til den vovelige Færd.

Under alt andet end lyse Kaar havde han, 17 Aar gammel, taget Sverrig i Arv efter sin Fader. — Krig med Polen og Prøjsen, usvilgelig Nød i Landet, Uvilje mod de Styrende, Misfornøjelse mod Krigens Tryk, en tom Statskasse, Frygt for Fremtiden og den Elenighed, som den førte med sig, det var den Byrde, han skulde løfte. Og han løftede den højt og straalende, indledede en Storhedstid for Sverrig, som det aldrig før eller senere har kendt; thi det var Nordens største, rigest begavede og ædelst anlagte Søn, der løftede Karl den Niendes Arv.

„Som Herren er, saa følger ham Svende“. Rundt om paa alle Samfundslivets Omraader samlede han efterhaanden omkring sig en Flok af dygtige og stærke Personligheder, der baade kunde fremme fortsætte hans Værk. Mænd som Gustav Horn, Lenart Torstenson, Wrangel, Johan Bauer og ikke mindst Axel Oxenstjerna, „Nordens Ørn“, har vundet Udødelighed med ham.

I Krigens mod Polen vandt han de kornrige Østersølande, Lifland og Kurland og flere rige Kyststeder ind under sin Magt.

Den 19. Maj 1630 stod han da rede til at drage til Tyskland. — Aldrig glemmer Sverrig hin minderrige Dag. Med sin lille 4-aarige Datter Kristina paa Armen holdt han følgende Tale til sit Raad i Stockholm, som han aldrig mere skulde gense:

„Den allerhøjeste Gud er mit Vidne, at jeg ikke begynder denne Krig, af Lyst til Krig eller Ære og Berømmelse, men for mange mærkelige Aarsagers Skyld. Kejseren har haanet min Person, hjulpet vore Fjender og forfulgt vore Trosfæller, som nu sukker efter Frelse, nedbøjede af baade verdslig og aandelig Trældom, og de skal med Guds Hjælp heller ikke sukke forgæves. Hvad mig selv angaar, ved jeg meget vel, hvad der let kan hændes mig. Jeg har allerede ved mange Lejligheder udøst mit Blod for Sverrig og tror ogsaa, at jeg engang skal ofre Livet for det; thi Krukken gaar saa længe til Vands, at den til sidst kommer hankeløs hjem. — Inden jeg nu skilles fra Fædrelandet, vil jeg derfor med inderlig Bøn anbefale alle, Sverriges Indbyggere, nærværende og fraværende, i Guds Beskyttelse, idet jeg ønsker, at vi, naar Timen kommer, maa mødes med hverandre i uforgængelig Glæde. Eder, I Herrer af Rigets Raad, vil jeg ønske Forstand og Kraft til at forestaa Eders Embeder til Guds Ære og Fædrelandets Fred, Enighed og Velstand. Ridderskabet og Adelen ønsker jeg Lykke og Kraft til ved Tapperhed og store Bedrifter at genoplive Mindet om vore herlige Fædre, som engang har spredt udødelig Glans over hele Jorden. Den gejstlige Stand

formaner jeg til Enighed og Guds-frygt. I bør være Eders Tilhørere et godt Forbillede, saa vil I faa deres Hjerter i Eders Vold. Eder af Borgerskabet og Almuen ønsker jeg alskens Lykke og Fremgang. Gid Eders lave Hytter maa forvandles til varige Stenhytter, Eders smaa Baade til rummelige Skibe. Gid Eders Agre og Enge maa fylde Eders Lader med tusindfold Afrøde til baade Eders og Fædrelandets Rigdom. — Ja, Eder alle, Sverriges elskede Indbyggere, befaler jeg i Guds milde Varetægt og Beskyttelse og siger Eder mit hjerteligste Farvel — maaske for sidste Gang.“

Da strømmede Taarerne ned ad hans Kinder, og rundt om i Salen hørted Hulken og Suk. Et Øjeblik efter, da Rørelsen atter tillod ham at tale, faldt han paa Knæ og sluttede den gribende Samling med en Bøn.

Med 14000 Mand steg han ombord i Skærgaarden og landede i Juni Maaned paa tysk Grund. — Saa snart han fik Land under Foden, faldt han paa Knæ og takkede Gud, der havde været med ham paa Overfarten. Da han saa Taarer i de hosstaaendes Øjne, sagde han: „Græder ikke, men beder flittigt af Hjertens Grund! Flittigt bedet er mere end halvt sejret.“

Til at begynde med regner Kejseren ikke med denne „Snekonge“, som han mener „snart vil smelte i Sydens Sol“. — Men da et Par Aar var løbet til Ende, havde Gustav Adolf knust „den gamle General“ Tilly og al anden Modstand, der var rejst imod ham. Det hele Tyskland ligger for hans Fod, og hans Hær er vokset til 140.000 Mand. Da maa Kejseren bide i det for ham saa sure Æble og trygle den lige saa geniale som forfærdelige Wallenstein om snarest at hverve Tropper og føre disse i Marken. Og saa kom Afgørelsen i Slaget ved Lützen den 4. November 1632. Det blev en Sejr for Svenskerne, naaske den største. Den uovervindelige Wallenstein maatte tilsidst se sine Skarer fly; selv blev han revet med paa Flugten og kort Tid efter — paa Kejserens Befaling — snigmyrdet. — Men Svenskernes sidste Kraftanstrengelse, som intet kunde staa for, hidrørte fra det Budskab, at Gustav Adolf var falden; først havde han faaet et Skud i Armen, saa et i Ryggen under Skulderen, og endelig, da han var faldet af Hesten, en Kugle gennem Hovedet.

Krigen fortsattes endnu, under Oxenstjernas Ledelse, i 16 Aar, Ved Freden 1648 maatte Kejseren indrømme Protestanterne den samme Ret som Katolikerne til fri og uhindret at tjene Gud efter deres Overbevisning.

Se, det var Gustav Adolfs store Værk.

En Ligfærd som hans har Verden sjælden skuet. Levningerne af det Regiment, i hvis Spids han var faldet, dannede hans Livvagt. Hvor Toget drog frem, ringede Kirkeklokkerne, og en grædende Befolkning fulgte Ligvognen fra Sogn til Sogn. I Wittenberg bragtes Liget til Slotskirken. I den stod det om Natten; indenfor den Dør, paa hvilken Luther havde fæstet sine Artikler imod Paven, hvilede nu Gustav Adolf, der havde beseglet dem med sit Blod. Den næste Dag drog Ligtoget videre; udfor Volgast modtog Flaaden den dyre Last og bragte den over Østersøen. Fra Norkøping gik Sørgetoget op til Stockholm, hvor Bisættelsen fandt Sted den 22. Juni 1634 — snart to Aar efter hans Død. Torsten-

son bar Rigsbanneret, der vejede over 32 Landskabsfaner og 72 ved Lützen erobrede Faner. Under Drønet af 100 Kanoner stedtes Nordens største Søn til Hvile.

Hans Historie er udtrykt i de fire Linier:

Fuld af Trængsel var hans Ungdomsaar.

Riget udvidede han.

Sverrig ophøjede han.

Han var de undertryktes Beskytter og sejrede i Døden.

Og hele Sverrig sang Klagesang over ham:

Du Svenske, sænk din Fane
og svøb den ind i Flor,
ja, giv dig hen til Klagen,
den ædleste blev slagen,
som var paa denne Jord.

O. Helstrup Andersen.

De Folk, der er Brug for.

—o—

I Købmandens Kontor sad en Fader med sin nylig konfirmerede Søn, som vilde i Handelslære, skriver E. i „Kolding Folkeblad“.

Faderen havde travlt med at fortælle om, hvor begavet hans Søn var. Det var ikke alene det, at han havde gode Skolekundskaaber, men han kunde tænke selv. Ofte havde Sønnen, saa ung som han var, givet Karlene derhjemme i Gaarden de samme Ordre, som han vilde have givet. Der var næsten ingen Ende paa Drengens Klogskab og Begavelse.

Købmanden hørte efter, høfligt og roligt, mens et skarpt Øjekast nu og da mønstrede Faderen og Sønnen.

Da Faderen omsider syntes at have faaet Luft for alt, hvad han havde paa Hjerte, spurgte Købmanden:

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvæmste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omrejsende Agenter, der paa Grund af Rejsseudgifter maa beregne større Avance paa en ringere Vare, og sælger denne paa Efterkrav og uden Garanti.

J Sornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering, Telefon 74. Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikpris.

Vi sender Dem Nordbornholm,

tænk derfor ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Alle Abonnenter paa „Nordbornholm“ kan hvert Kvarter gratis faa optaget en Annonce til en Krone eller faa en tilsvarende Rabat paa Avertering. — Tegn Dem derfor som Abonnent paa Nordbornholm for Okt. Kvarter!

Al Slags Vinterbrændsel sælges til smaa Kontantpriser i Nordlandets Handelskhus.

Regninger, Meddelelser.

Konvolutter, Brevpapir

Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri

„Har han lært at udføre en Ordre?“

„Ja-a, jo“, svarede Faderen desorienteret — „han er jo da vant til at gøre, hvad jeg forlanger.“

„Ja, for jeg skal sige Dem“ — Købmanden rejste sig og gik hen foran de to — „bortset fra nogenlunde ordentlige Skolekundskaaber er det den eneste Fordring, jeg stiller.“

Forlagsdirektør Hegel udtalte for nogen Tid siden: „De Folk, der er Brug for, er dem, der har Forstand nok til at forstaa, at først nu skal de lære noget for Alvor. Der er i Begynderpladserne kun Brug for dem, der vil underordne sig og lære at udføre en Ordre korrekt. Det kan ikke nytte bag efter at sige: Ja, men jeg troede, jeg syntes, jeg mente o. s. v.“

Begynderen skal hverken tro, synes eller mene, han skal simpelt hen gøre det, der bliver sagt til ham“.